



רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זיע"א בעל מחבר ספר "שולחן ערוך" נפטר בעיר חתומים ירושלים שנת ה'ת"ק (שנת ה'ת"ק לפ"ק) (שם אביו ר' ישראל דול)

כל השנה - הלכות - בכל יום - מובטח לו שהוא בן "עולם הבא"!

אורח חיים היומי

לימוד שולחן ערוך אורח חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

ל סיון

"ועקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו? כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאילו היה שו"ך אחרת איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?



רבינו משה אלשיך

רבינו משה איסרליש זיע"א בעל מחבר ספר "דמ"א" נפטר בעיר קראיני צ"ו י"ח אי"ר שנת ה'ת"ק לפ"ק (שם אביו ר' ישראל דול)

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. בדי שביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ודעית התורה. נהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדנ"י מתנבחים יאהדונה"י על ידי הנעלים ברחליו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

סימן תקא – עצים האסורים והמותרים ביום טוב, ובו ז' סעיפים

- א. אין מבקעין עצים מן הקורות שעומדות לבנין ולא מקורה שנשברה ביום טוב אפילו אם היתה רעועה מערב יום טוב וקרובה להשבר אבל אם נשברה מערב יום טוב אם אי אפשר להסיקה בלא ביקוע מבקעין ממנה חתיכות גדולות ולא יבקע לא בקרדום ולא במגל ולא במגירה אלא בקופיץ (פירוש סכין של קצבים ויש עושין בו ב' ראשין דומה קצת לקרדום, כ"ט) ובצד הקצר שלו אבל לא בצד הרחב ויש מי שאוסר אפילו בקופיץ לפי שאין אנו בקיאין מהו ולא התירו אלא בסכין;
- ב. עצים גדולים קצת וראוים להסקה בלא ביקוע לא יבקע כלל ואפילו לשברם ביד יש מי שאוסר;
- ג. אין מביאין עצים מן השדה אפילו אם היו מכונסין שם מבערב אבל מגבב הוא בשדה משלפניו (וכן בחצר לוקח לפניו) (צ"ת יוסף ורמב"ם) ומדליק שם. ומביאין מהמכונסים שברשות היחיד ואפילו היתה מוקפת חומה שלא לשם דירה ובלבד שיהיה בה מסגרת ותהיה בתוך תחום שבת ואם חסר אחת מכל אלו הרי הן מוקצה;
- ד. עלי קנים ועלי גפנים אף על פי שהם מכונסים בקרפף כיון שהרוח מפזרת אותם הרי הם כמפוזרין ואסורים ואם הניח עליהם כלי כבד מערב יום טוב הרי אלו מוכנים;
- ה. עצים שנשרו מן האילן ביום טוב אין מסיקין בהם. (ועיין לקמן סימן תק"ז סעיף ב')
- ו. כלים שנשברו ביום טוב אין מסיקין בהם שהם נולד (ואם הסיק בכלים אסור להפוך באש לאחר שהודלקו במקצת דאז הוי שבר כלי אלא אם כן ריבה עליהם עצים מוכנים) (המגיד פרק ז' ור"ן פרק קמ"א דני"ה) אבל מסיקין בכלים שלמים או בכלים שנשברו מבעוד יום;
- ז. שקדים ואגוזים שאכלם מערב יום טוב מסיקין בקליפיהם ביום טוב ואם אכלם ביום טוב אין מסיקין בקליפיהן. הגה:

- גם אין להסיק עם האגוזים והשקדים עצמן אלא אם כן הם עדיין בקליפה (צ"ת יוסף). ולפידים שנשארו מיום טוב ראשון שכבו מותר לחזור ולהדליקם אפילו ביום טוב שני של ראש השנה או יום טוב אחר שבת (הלא"ש ומלכ"י ר"ש צ"ה וצ"ת יוסף):
- ## סימן תקב – דיני האש ביום טוב, ובו ד' סעיפים
- א. אין מוציאין אש לא מן העצים ולא מן האבנים ולא מן העפר ולא מן המים ואין עושים פחמים ואין נופחין במפוח אלא בשפופרת ונהגו היתר במפוח של בעלי בתים על ידי שינוי להפכו מלמעלה למטה. הגה: ומותר לכסות האש בכלי או בעפר מוכן אם אינו מכבהו ודוקא לצורך יום טוב ראשון אבל לצורך יום טוב שני אסור (מהרי"ט). העושה מדורה ביום טוב כשהוא עורך את העצים אינו מניח זה על זה עד שיסדר המערכה מפני שנראה כבונה אלא או שופך העצים בעירבוב או עורך בשינוי כיצד מניח עץ למעלה ומניח אחר תחתיו ואחר תחתיו עד שהוא מגיע לארץ וכן הקדרה אוהז אותה ומכניס האבנים תחתיה אבל לא יניחנה על גבי האבנים וכן המטה אוהז (הקרשים) למעלה ומכניס הרגלים תחתיהם אפילו ביצים לא יעמיד אותם שורה על גבי שורה עד שיעמדו כמו מגדל אלא ישנה ויתחיל מלמעלה למטה וכן כל כיוצא בזה צריך שינוי. הגה: וכן שלחן שיש לו דפנות המגיעות לארץ (מוספות) צריך שינוי אבל מותר להושיב שלחן שלנו על רגליו ואין בזה משום בנין ויש אומרים דאפילו מגיע לארץ כל זמן שאינו צריך לאויר של תחתיו שרי (ט"ו):
 - ב. אגודה של עצים שהודלקה במדורה כל עץ שלא אחזה בו האש מותר לשמטו ואינו דומה למסיר שמן מהנר. הגה: ומותר ליקח עץ הדולק מצד זה של מדורה ולהניחו בצד אחר הואיל ואינו מכוון לכיבוי (מלכ"י):
 - ג. אין סומכין את הקדרה ולא את הדלת בבקעת. הגה: אבל מותר לצלות בו (ה"י"ק) וכל שכן שמותר להסיק בו עם שאר עצים אף על גב שאינו ראוי להסיק בפני עצמו (כ"ן):

סי' ד' ר"ג את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי פגסיות ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לזנים צדיקים.